

صیانت از حرمت قضاء

گفتگو با آقای عسگری
مسئول ارزشیابی قضات

بنا داریم در کنار هشدارهای انتظامی، قضاتی را که منشأ اثر و خدمات شایسته از دیدگاه دادسرای انتظامی قضات بوده اند را به گونه‌ای معرفی نماییم و این قسمت را با استحضار از دیدگاه معاون ارزشیابی دادسرای انتظامی قضات می‌گشاییم.

سیر تاریخی نحوه نظارت و ارزشیابی بر عملکرد قضات از گذشته تا به حال چگونه بوده است؟
به دلیل اهمیت قضاء و مقام قاضی، نظارت بر کار قاضی از گذشته‌های دور دغدغه حکومت‌ها بوده است و حتی در رم و یسا ایران باستان به خاطر همین اهمیت مرجع نظلم از رفتار قاضی بالاترین مقام بوده است.

در صدر اسلام نیز به جایگاه قضاء و شخصیت قاضی در نصب و نظارت به آنها توجه ویژه‌ای شده و در فرمان حضرت علی (ع) به مالک اشتر در بخش قضاء همان طور که به شرایط انتخاب قاضی و حفظ حیثیت و استقلال و تأمین معیشت وسیع او تأکید شده نظارت و بازرسی از اعمال قضات را دستور داده و فرموده است: «لَمْ أَكْثُرْ تَعَاهُدَ قَضَاءَهُ» یعنی از قضات و نحوه کارشان بسیار خیرگیر و بررسی و تحقیق کن. در دوران بعد نیز وضع همواره بر این منوال بوده و برای این شغل خطیر اهمیت خاصی قائل بوده‌اند. تا این که در سال ۱۳۲۹ هجری قمری و پس از مشروطیت قانون اصول تشکیلات عدلیه به تصویب رسید و در این قانون مرجعی برای رسیدگی به تخلفات قضات پیش‌بینی شد که مجلس رسیدگی اداری یا مجلس عالی که در وزارت عدلیه تشکیل می‌شد به این امور می‌پرداخت و به تدریج در سال ۱۳۰۴ هجری شمسی محکمه انتظامی قضات برای این منظور تأسیس شد.

در سال ۱۳۰۸ شمسی هیئت نظارت و تفتیش قضایی و در سال ۱۳۱۵ اداره نظارت تحت نظر اداره کل امور قضایی وزارت عدلیه تشکیل و به رفتار قضایی قضات نظارت می‌کرد. در سال ۱۳۳۱ اداره نظارت منحل و دادسرای انتظامی قضات تأسیس شد که تاکنون کماکان به فعالیت خود ادامه می‌دهد. صرف‌نظر از نارسایی‌ها و کم و کاستی‌های هر اداره

که در طول بقای خود به آن مبتلا است، دادسرای مذکور با ترکیب قضات با سابقه و کارآمد و وزین و متین خصوصاً در طول دوران پس از پیروزی انقلاب اسلامی نسبتاً خوب عمل کرده اما هر تشکیلات اعم از اجرایی و قضایی و غیره برای پیشبرد اهداف و آرمان‌های خود نیاز به برنامه‌ریزی مدون و منسجم دارد و نخستین قدم در بهینه‌سازی و مرتفع کردن نواقص و معایب دستگاه مورد بحث است که در اثر گذشت زمان با نظرخواهی از کارشناسان و صرف وقت و انجام مطالعات و بررسی‌های لازم در زمینه‌های جامعه‌شناسی و جرم‌شناسی بتوان چرخه دادرسی را برای اجرای عدالت و قانون و آزادی و استقلال جامعه قضات برداشت. با عنایت به این که طبیعت و ماهیت انقلاب و تحولات اجتماعی، ایجاب می‌کند که مدیر هر دستگاه با لحاظ برنامه کلان و درازمدت به منظور توسعه و پیشرفت امور با ابداع و نوآوری و خلاقیت به ایجاد بعضی از اداره‌های کل نظارت و بازرسی دست بزنند تا با استفاده از این مؤلفه‌ها و اهرم‌ها به عملکرد زیر مجموعه‌اش نظارت و اشراف قانونی داشته باشد و با توجه به حساسیت و ویژگی‌ها و ظرفیتی که امر قضاء دارد که شأن و منزلت آن بر کسی پوشیده نیست این فرض را بر مسئولان محترم قضایی چند برابر می‌کند. لذا پس از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی و تأکید بر اجرای قوانین شریعت و مدون مجلس شورای اسلامی، احساس مسئولیت مقامات عالی رتبه قضایی و حساسیت شاغلان امر قضاء از طرفی و مخالفت‌های جدی دشمنان نظام جمهوری اسلامی از طرفی دیگر سبب شد که شورای عالی قضایی وقت تدابیر و راهکارهای لازم را برای پاکسازی اندک قضات وابسته به نظام سلطنتی و پیشگیری از نفوذ و رخنه عوامل انحرافی (چه از جهات عقیدتی و فکری و چه

از نظر اخلاقی و اجتماعی و امنیتی) به دستگاه قضایی را در دستور کار خود قرار دهد که در این خصوص در سال‌های ۱۳۶۰ و ۱۳۶۱ هیأت‌هایی با عنوان هیأت پنج نفره بررسی صلاحیت قضات تشکیل و اقدام به جمع‌آوری سوابق و بازرسی درباره وضعیت و عملکرد قضات شد که این سوابق نگهداری و حفاظت شد و ادامه کار نظارت و ارزشیابی قضات در سال ۱۳۶۸ به واحدی با عنوان حفاظت دادستانی کل کشور محول شد تا با جمع‌آوری مدارک و اسناد سری و محرمانه و طبقه‌بندی شده و حفظ آن بتوان از سوابق قضایی قضات قبل از انقلاب و خصوصاً بعد از انقلاب اسلامی مطلع شد و در ترفیع مقام و واگذاری پست‌های حساس و کلیدی توان و استعداد فکری بالقوه و بالفعل قضات خلاق، مدیر، مدبر و خوشنام و خوش فکر و متعهد به نظام ارزیابی و از آنان استفاده شود.

لذا با کاهش اختیارات و حذف بعضی از دستگاه‌های اطلاعاتی درون نظام قضایی (بعضاً موازی) در زمان بازنگری قانون اساسی در سال ۱۳۶۸ و ایجاد مدیریت واحد و متمرکز برای دستگاه قضایی، این خلا احساس شد که نگهداری و حفظ این اسناد پرارزش و محرمانه که حرمت و حیثیت اشخاص و قضات در گرو حفاظت از آنهاست به چه نهادی محول شود و از طرفی اسرار و سایر رموز دستگاه قضایی به نهادی خارج از تشکیلات دادگستری واگذار نشود که با استقلال قضاء و شئون قاضی و فلسفه مصون نگه داشتن اسرار و حرفه‌های شغلی آنان اعم از سوابق عقیدتی و اخلاقی و اجتماعی و سیاسی و رفتاری قضات مبنایت داشته باشد.

بنابراین ضرورت از سال ۱۳۶۹ اداره‌ای با عنوان اداره کل نظارت و ارزشیابی قضات در حوزه ریاست

محوطه‌ای را جستجو کند چشم‌های جستجوگر مسئولان عالی قوه قضائیه به طور دائم در داخل قوه قضائیه جستجو کند آن گاه امنیت قضایی به معنای واقعی کلمه به وجود می‌آید که اگر امنیت قضایی به وجود آمد امنیت سیاسی، اجتماعی، اخلاقی و فرهنگی هم به وجود خواهد آمد . . .»

در جای دیگر می‌فرمایند: «باید دستگاههای مراقبتی با شدت و بی‌اغماض رفتار کنند و باید نسبت به قاضی دقت و رعایتی بیش از انسان معمولی انجام گیرد . . .»

حضرت آیت . . . هاشمی شاهرودی نیز در مناسبت‌های مختلف بر نقش و اهمیت نظارت و وجود سیستمهای نظارتی مدرن تأکید و توجه ویژه‌ای فرموده‌اند و آنرا یکی از مهمترین ابزار مدیریت برشمرده و عقیده دارند هر دستگاهی که نظام نظارتی مدرن

نیازی به شرح و بسط ندارد. اما اشاره به فزاینده‌ای از فرمان حضرت امیر^(ع) در نهج البلاغه به مالک اشتر که اهمیت نظارت بر رفتار قضا در صدر اسلام را نشان می‌دهد که بیان آن تأثیرگذار است آنجا که می‌فرماید: «ثم اکثر تعاهد قضائیه . . . امام علیه‌السلام در این بخش از فرمان به سه وظیفه مهم حکومت بر قاضی تأکید می‌فرمایند:

وظیفه اول نظارت کامل بر احکام صادره شده از قضاوت و روش‌های قضایی می‌باشد زیرا به‌رغم دقت، قضاوت محترم در عین حال از اشتباه و یا احیاناً ضعف‌های دیگر مصون و در امان نیستند و پر واضح است که قوه قضائیه هر نظامی آخرین ملجأ و پناه آن ملت است و چنانچه در احکام صادره خدای ناخواسته تضییع حقوق یا عدم توجه کافی به احقاق حق پیش‌آید قهراً مردم از نظام و حکومت خود مأیوس خواهند شد. لذا برای پیشگیری از

باید دائم مثل دوربینی که با نورافکن محوطه‌ای را جستجو کند چشم‌های جستجوگر مسئولان عالی قوه قضائیه به طور دائم در داخل قوه قضائیه جستجو کند آن گاه امنیت قضایی به معنای واقعی کلمه به وجود می‌آید که اگر امنیت قضایی به وجود امنیت سیاسی، اجتماعی، اخلاقی و فرهنگی هم به وجود خواهد آمد

این حوادث باید احکام صادر شده و روش‌های قضایی در نظارت و کنترل باشد.

وظیفه دوم توجه کامل به وضع زندگی قضاوت از قبیل مسکن و معیشت و مسائل رفاهی می‌باشد به نحوی که برای قضاوت محترم آسایش فکری را فراهم آورده و اضطراب برای او باقی نماند و در نتیجه نیاز وی به مردم و جامعه کمتر شود زیرا گرفتاری زندگی و نیازمندی به مردم، قاضی را در معرض انحراف و سقوط قرار می‌دهد.

وظیفه سوم حکومت این است که قاضی را در جایگاهی قرار دهد که از نظر شخصیت و اعتبار و وجاهت و نزدیک بودن او به زمامدار و مسئولان عالی‌رتبه دارای ارزشی باشد که دیگران فاقد آن می‌باشند به طوری که از نظر عنوان بر دیگران برتری داشته‌باشند و ضعف شخصیتی در خود احساس نکنند.

رهبر معظم انقلاب اسلامی در مناسبت‌های مختلف و در بیان‌تشان راجع به اهمیت قاضی و قضاوت به مسئله نظارت نیز تأکید فرموده‌اند و ضمن عنایت ویژه و تمجید از قضاوت محترم به نکاتی در باب نظارت دقیق و عدم اغماض از تخلفات، تصریح فرموده‌اند تا آنجا که در جایی می‌فرمایند: «بحمدالله . . . ما در قوه قضائیه قضاوت پاکدامن، شریف، دانا، مسلط بر کار و با وجدان خیلی داریم. الحمدالله . . . بدنه قوه قضائیه بدنه بسیار خوبی است. منتهی در هر مجموعه‌ای باید انسان این بیم را داشته باشد که آدم‌های سست بنیاد، سست عقیده و سست عمل حضور دارند. از این احتمال نباید صرف‌نظر کرد باید دائم مثل دوربینی که با نورافکن

قوه قضائیه ایجاد شد و کلیه سوابق و اسناد و مدارک محرمانه قضاوت کشور مستقلاً در اختیار قوه قضائیه قرار گرفت.

به این ترتیب دفتر نظارت و ارزشیابی سابق فعالیت خود را شروع کرد و عموماً اقدامات آن به بازرسی‌های موردی که از طرف ریاست قوه قضائیه ارجاع می‌شد محدود می‌گردید و در بقیه موارد با استعلام از مراجع نظارتی مختلف نسبت به تکمیل پرونده‌ها اقدام و در مقابل به استعلام‌های برخی از مراکز نیز پاسخ داده می‌شد.

در سال ۱۳۷۸ و با انتصاب حضرت آیت . . . هاشمی شاهرودی به ریاست قوه قضائیه از طرف مقام معظم رهبری، شیوه‌نگارش و مدیریت بر دستگاه قضایی متحول شد و صرف نظر از تحولاتی که در سیاست اصلاح و توسعه قضایی معظم‌له با کار کارشناسی و مطالعات تخصصی و از مجاری قانونی به تصویب رسید و اینک از مرحله اجرایی نیز گذشته است از قبیل ایجاد شوراهای حل اختلاف و احیاء دادسراها و غیره، در حوزه نظارتی هم همیشه دغدغه خاطر ریاست محترم قوه قضائیه بر حفظ حرمت و شأن و منزلت کارکنان قوه خصوصاً قضاوت شریف بوده است و چنانچه برخوردی با قاضی خاطی صورت می‌گرفت ناشی از حساسیت ایشان به حفظ موقعیت و حرمت و شرافت قاطبه همکاران قضایی و به منظور بالایش این جامعه از افراد نامطلوب بوده است که البته نگرش ایشان به نحوه نظارت و ارزشیابی قضاوت در بخش دیگر به تفصیل خواهد آمد.

لذا در جهت این نگرش و با هدف تمرکز در نظارت بر عملکرد و رفتار قضاوت کشور ریاست محترم قوه قضائیه در آذر ماه ۱۳۷۹ دستور انحلال دفتر نظارت و ارزشیابی سابق قضاوت و ایجاد این واحد تحت عنوان معاونت دادسرای انتظامی در امور نظارت و ارزشیابی قضاوت را صادر فرمودند که هم به لحاظ جایگاه قانونی و هم مقبولیت دادسرای انتظامی قضاوت در بین قضاوت کل کشور از قدیم ایلام تا کنون و هم به دلیل رغبت همکاران عزیز قضایی در تمرکز امر نظارت بر عملکرد آنان در دادسرای انتظامی قضاوت و حذف مراجع نظارتی موازی یا کانالیزه شدن این امور از مجرای دادسرای انتظامی قضاوت تصمیمی مناسب بوده است و علاوه بر این با تأسیس این معاونت در دادسرای انتظامی قضاوت امور جمع‌آوری مدارک و اسناد سری و محرمانه و طبقه‌بندی شده راجع به قضاوت و حفظ و نگهداری آنها به نحوی که از دسترسی و تعرض افراد غیرمسئول مصون باشد در این واحد انجام می‌گیرد.

نقش و اهمیت امر قضاء و نظارت و ارزشیابی قضاوت از دیدگاه اسلام و رهبری و مسئولان قوه قضائیه و قانون چیست؟

اهمیت نظارت بر امور قضاوت از دیدگاه اسلام در واقع برمی‌گردد به اهمیتی که اسلام برای قاضی و قضاوت قائل شده است که احادیثی از معصومان علیهم السلام در مقدمه باب قضاء در کتب فقهی به آن پرداخته شد و همکاران محترم به آن واقف هستند و

نداشته باشد دچار مشکل خواهد شد و وجود نظام نظارتی خود به خود منافذ انحرافات، تخلفات و فساد را می‌بندد و نقش نظارت در سالم‌سازی و بالایش دستگاه قابل انکار نیست. از طرفی عقیده دارند این نظارت نباید به نحوی باشد که مانع کارآمدی مدیران گردد زیرا اگر مدیر هر لحظه خود را پاسخگوی چند نفر بداند در این صورت به کارآمدی مدیران و انگیزه آنها لطمه وارد خواهد شد. یکی دیگر از امور مهم در این مقوله، ایجاد فرهنگ نظارتی مطلوب در مدیران و ناظران می‌باشد. ناظران و مدیران باید بدانند که نظارت به معنی مچ‌گیری نبوده بلکه در جهت سالم‌سازی و خدمت به دستگاه متبوع و مدیریت می‌باشد و لذا خیلی از مسائل فقط از نگاه منفی مورد لحاظ قرار نمی‌گیرد بلکه نقاط قوت و کارآمدی هم لحاظ می‌گردد به تعبیر دیگر ناظر بیش از نگاه منفی و کشف فساد، محاسن را هم باید مدنظر داشته باشد و این فرهنگ

باید در مجموعه دستگاه قضایی به خوبی جا بیافتد به طوری که هم مدیران و هم ناظران چنین دیدی داشته باشند و ناظر خود را یک عنصر اطلاعاتی محض احساس نکند. استفاده از نظارت های دقیق برای صیانت از حرمت قضاء و برخورد با متخلفان نیز یکی از سیاست ها است که باید مورد توجه قرار گیرد.

نقش و اهمیت نظارت و ارزشیابی قضات از دیدگاه قانون نیز دور نمانده و در نظامنامه راجع به تشخیص انواع تصمیمات قضات قانون اصول تشکیلات دادگستری و قانون اصلاح پاره ای از قوانین دادگستری مصوب ۱۳۵۶ و غیره به امر نظارت و تشویق قضات پرداخته و محدوده اختیارات و وظایف و معیارهای تنبیه و تشویق را برشمرده که قوام دادرسی انتظامی قضات و به تبع آن معاونت نظارت و ارزشیابی دادرسی مذکور در امور قضات بر این پایه استوار است.

اهداف شما از نظارت و ارزشیابی قضات چه می باشد

هر دستگاهی که نظام نظارتی مدرن نداشته باشد دچار مشکل خواهد شد و وجود نظام نظارتی خود منافذ انحرافات، تخلفات و فساد را می بندد و نقش نظارت در سالم سازی و پالایش دستگاه قابل انکار نیست

و اصولاً در امر نظارت و ارزشیابی چه نتایج را دنبال می کنید؟

از مهمترین هدف های نظارت و ارزشیابی ۱- توصیف دقیق و واقعی وضعیت و عملکرد قضات کشور. ۲- ایجاد محیطی امن و پیشگیرانه در قوه قضائیه از طریق تقویت عناصر صالح و شایسته و برخورد قاطع با عناصر متخلف ۳- ایجاد زمینه مناسب به منظور اشراف کامل مدیریت عالی قوه بر زیر مجموعه از طریق بازرسیها و جمع آوری اطلاعات از مجاری ذی ربط ۴- تعمیم و گسترش عدالت از طریق بررسی تظلم خواهی های مردم در برخورد با دادگاهها و قضات در جهت قوانین موضوعه و منویات ریاست محترم قوه قضائیه ۵- شناسایی و طبقه بندی قابلیت ها و توانایی های قضات در محورهای مدیریتی و علمی و ابعاد دیگر

به منظور استفاده بهینه از پتانسیل موجود در قوه قضائیه.

■ وظایف معاونت نظارت و ارزشیابی دادرسی انتظامی قضات چیست؟

قبل از ورود به بحث قانونی لازم است به مسأله نظارت و ارزشیابی از منظر حضرت علی (ع) در نهج البلاغه اشاره شود آنجا که می فرماید: «ثم نفقه اعمالهم و ابعث العیون من اهل الصدق و الوفاء علیهم . . .» یعنی تمام کارهای کارگزاران را به وسیله بازرسان مخفی که اهل صدق و وفاء هستند کنترل کن و زیر نظر داشتن امور کارگزاران به صورت پنهان آنان را وادار به امانت داری و مدارا با رعیت می نماید و از تشکیل شبکه بازگیری در خلاف کاری باز می دارد . . . و اما وظایف مقرر در قانون و مقررات شامل دو بخش است یکی بخش نظارت و دیگری ارزشیابی است بخش اول نظارت - دادستان محترم انتظامی قضات براساس تقسیم کار و سیاست اعمال مدیریت دادرسی و به موجب بند ۲ ماده ۳۶ لایحه اصلاح قسمتی از قانون اصول تشکیلات دادگستری مصوب سال ۱۳۳۳ وظایفی از قبیل تحقیق در جهت اخلاقی و اعمال و رفتار منافی با حیثیت و شئون قضایی و سوء شهرت قضات و اهمال و مسامحه آنها در انجام وظیفه و غیره را به این معاونت محول کرده اند.

■ بخش دوم ارزشیابی

در فرازی از فرمان حضرت علی (ع) به مالک اشتر آمده است «وَأَمَّا یَسْتَدِلُّ عَلَی الصَّالِحِینَ بِمَا یَجْرِی اللَّهُ عَلَی الْمَنِّ عِبَادَهُ . . .» که شناسایی افراد پاک و صلاحیت دار به وسیله گفتاری است که خداوند متعال بر زبان بندگانش جاری می فرماید: (یعنی افراد پاک و صلاحیت دار به وسیله گفته های مردم و آنچه که به زبان آنان جاری می گردد شناخته می شوند). و در ادامه می فرماید: « . . . مبادا انسانهای نیکوکار و بد رفتار نزد تو مساوی باشند زیرا که این روش موجب دلسردی نیکوکاران در انجام کارهای نیک است و رهگشا و مشوق بدکاران است بر انجام کارهای زشت و ناپسند بلکه برعهده هر یک از کارگزاران خود قرار ده آنچه را که وی انتخاب کرده است. » ماده ۲۷ قانون اصلاح پاره ای از قوانین دادگستری مصوب سال ۱۳۵۶ نیز می گوید: «دادرسی انتظامی قضات مکلف است ضمن رسیدگی به شکایات و طی بازرسیهای منظم کمیت و کیفیت کار قضات را مورد ارزشیابی قرار داده و تشویق قضاتی را که مصدر خدمات با ارزش و برجسته و درخشان باشند به وزیر دادگستری پیشنهاد و به تناسب خدمت و اقتضای مورد صدور تقدیرنامه . . . را بنماید .»

با توجه به مطالب فوق ارزشیابی صحیح و مطلوب از وضعیت قضات کشور و دستگاه قضایی و ارج نهادن به نتیجه آن از وظایفی است که این معاونت از بدو تأسیس آن را سرلوحه برنامه کاری خود قرار داده و نتایج گرانبها و ارزشمندی نیز در برداشته که در توضیح برنامه کاری و اقدامات انجام شده به شرح آن

خواهیم پرداخت.

■ امر نظارت و ارزشیابی قضات چه فوائد و آثاری در پیشبرد اهداف قوه قضائیه دارد؟

یکی از ابزار اعمال نظارت بر عملکرد قضات انجام بازرسی از واحدهای قضایی است و لذا بایستی به تأثیر و فوائد بازرسیها توجه شود در ابتدا آثار بازرسی ها را از منظر حضرت امیر(ع) بیان می کنم که چنین می فرماید: « . . . فَإِنَّ تَعَاهُدَکَ فِی السِّرِّ لَأَمْرِهِمْ خَدَاوَةٌ لَهُمْ عَلَی اسْتِعْمَالِ الْإِمَانَةِ وَ الرِّقْقِ بِالرَّعِیَةِ وَ تَحْفَظُ مِنَ الْعَوَانِ . . .» یعنی بازرسی (به ویژه بازرسی محرمانه) موجب محافظت بر امانتداری و نگهداری بیت المال و خودداری از دست درازی به آن می گردد. بازرسی سبب التزام به مراعات و مدارای با مردم و ارباب رجوع می گردد به ویژه اگر سری و محرمانه باشد، کارگزار احتمال می دهد هر ارباب رجوعی بازرسی است لذا از برخورد منفی با ارباب رجوع خودداری می کند. وجود بازرسی بازدارنده از تشکیل شبکه و یارگیری در موارد خلاف و خیانت است .»

در عمل نیز در نظارت و ارزشیابی مستمری که تاکنون به وسیله این معاونت از دادگستریهای بیشتر استانها به عمل آمده نتایج و آثار چشمگیری را در برداشته که ملموس ترین نتیجه آن این بوده که ارزشیابی مقدمه برخورد صحیح با همکاران شده و پس از کشف (توانایی، دانش، تخصص، تعهد و ایمان، پاکدامنی و سایر شایستگی هایی که از طریق نظرخواهی از همکاران محترم قضایی و بررسی و مطالعه پرونده های محاکماتی بعمل آمده، به فراخور لیاقت و شایستگی از طرف ریاست محترم قوه قضائیه مورد تقدیر و تشویق قرار گرفته اند که همین امر موجب دلگرمی نیروهای کارآمد و ارزشی و هم چنین انگیزه برای سایر همکاران برای رقابت سالم جهت رشد و پویایی می شود. زیرا هر کس را به اندازه کوشش و زحمت و سعی او پاداش می دهند نه زیاد و نه کم و سعی و کوشش شخص به پای دیگری منظور نمی شود.

البته ناگفته نماند که اگر حمایت و پشتیبانی بزرگوارانه ریاست محترم قوه قضائیه نبود، مثل گذشته رسیدن به این اهداف اگر نگویم ناممکن، مشکل و دشوار می نمود که در اینجا فرصت را مغتنم شمرده، از عنایات معظم له به این مهم تشکر می نمایم.

■ ■ ■

با شروع فعالیت این واحد از اواخر سال ۱۳۷۹ در بازرسی های به عمل آمده قضایی که مصدر خدمات با ارزش و برجسته و درخشان از جمله تدین و تعهد، دانش قضایی، کیفیت و کمیت کار، اخلاق و نحوه برخورد با ارباب رجوع، رعایت شئون، استقلال قضایی، شجاعت در تصمیم گیری، علاقه و انگیزه، نظم، مدیریت و نظارت بر زیر مجموعه خود بوده اند؛ با پیشنهاد معاونت که تماماً مورد موافقت ریاست محترم قوه قضائیه بوده، مورد تشویق قرار گرفته اند که با ذکر مشخصات آنها به شرح ذیل به معرفی آنها می پردازیم.

علی محمدی
خانوادگی : سازگار زاده
۱۳۶۵/۸/۲۴
ت زمان بازرسی : رئیس شعبه ۲۰ دادگاه تجدیدنظر استان تهران
سمت فعلی : رئیس شعبه ۲۰ دادگاه تجدیدنظر
ل تشویق : ۸۲

اصغر
خانوادگی : احمدی موحدی
۱۳۷۷/۳/۱۶
ت زمان بازرسی : مستشار دادگاه تجدیدنظر استان تهران
سمت فعلی : دادیار دادرسی دیوانعالی کشور
ل تشویق : ۸۲

جعفر
خانوادگی : سنمار
۱۳۵۹/۱/۱
ت زمان بازرسی : رئیس شعبه دادگاه تجدیدنظر استان تهران
سمت فعلی : رئیس شعبه ۱۳ دادگاه تجدیدنظر
ل تشویق : ۸۲

رضا
خانوادگی : وصالی محمود
۱۳۶۳/۱۱/۲۳
ت زمان بازرسی : رئیس شعبه ۱۲ دادگاه تجدیدنظر استان تهران
سمت فعلی : عضو معاون دیوانعالی کشور
ل تشویق : ۸۲

علی اکبر
خانوادگی : میرزا رضایی
۱۳۵۴/۴/۱۶
ت زمان بازرسی : رئیس شعبه ۲۵ دادگاه تجدیدنظر استان تهران
سمت فعلی : عضو معاون دیوانعالی کشور
ل تشویق : ۸۲

فهی حسین
خانوادگی : جان بزرگی
۱۳۶۶/۲/۱۷
ت زمان بازرسی : مستشار دادگاه تجدیدنظر استان تهران
سمت فعلی : رئیس شعبه ۱۷ دادگاه تجدیدنظر
ل تشویق : ۸۲

ضیا
دگی : سعیدی
۱۳۵۴/۷/۱
ت زمان بازرسی : مستشار دادگاه تجدیدنظر استان تهران
سمت فعلی : رئیس شعبه ۳۱ دادگاه تجدیدنظر
ل تشویق : ۸۲

سید حسن
دگی : جلیلی تقویان
۱۳۵۵/۳/۲۴
ت زمان بازرسی : رئیس شعبه ۲۲ دادگاه تجدیدنظر استان تهران
سمت فعلی : عضو معاون دیوانعالی کشور
ل تشویق : ۸۲

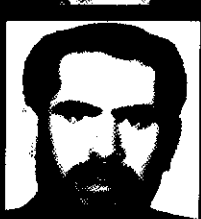
مدرضا
ادگی : ده حق
۱۳۶۹/۶/۱
ت زمان بازرسی : مستشار دادگاه تجدیدنظر استان تهران

نام : رشیدی
نام خانوادگی : سلطان زاده
تاریخ ورود به خدمت قضایی : ۱۳۷۰/۲/۱۶
سمت زمان بازرسی : رئیس شعبه ۴ دادگاه عمومی تهران
سمت فعلی : معاون قضایی رئیس کل دادگاههای عمومی
سال تشویق : ۸۱

نام : سید مهدی
نام خانوادگی : سید نقرشپها
تاریخ ورود به خدمت قضایی : ۱۳۶۵/۱۰/۹
سمت زمان بازرسی : رئیس شعبه ۸ دادگاه عمومی تهران
سمت فعلی : مستشار دادگاه تجدیدنظر
سال تشویق : ۸۱

نام : علایت
نام خانوادگی : حیاتی
تاریخ ورود به خدمت قضایی : ۱۳۶۹/۳/۱
سمت زمان بازرسی : رئیس شعبه ۳۵ دادگاه عمومی تهران
سمت فعلی : رئیس شعبه ۱۱۱ دادگاه عمومی (حقوقی)
سال تشویق : ۸۱

نام : علی
نام خانوادگی : مسعودی
تاریخ ورود به خدمت قضایی : ۱۳۷۷/۱/۱
سمت زمان بازرسی : دادرس علی البدل دادگاه عمومی تهران
سمت فعلی : دادرس علی البدل دادگاه عمومی
سال تشویق : ۸۱

نام : مهرزاد
نام خانوادگی : جمشیدی
تاریخ ورود به خدمت قضایی : ۱۳۷۵/۷/۱
سمت زمان بازرسی : دادرس علی البدل دادگاه عمومی تهران
سمت فعلی : رئیس شعبه ۲ دادگاه عمومی (حقوقی)
سال تشویق : ۸۱

نام : علی
نام خانوادگی : فرج پور
تاریخ ورود به خدمت قضایی : ۱۳۷۷/۲/۶
سمت زمان بازرسی : دادرس علی البدل دادگاه عمومی تهران
سمت فعلی : بازرس دادرسی عمومی و انقلاب
سال تشویق : ۸۱

نام : عباسعلی
نام خانوادگی : قاسمی
تاریخ ورود به خدمت قضایی : ۱۳۷۸/۴/۱
سمت زمان بازرسی : دادرس علی البدل دادگاه عمومی تهران
سمت فعلی : بازرس دادرسی عمومی و انقلاب
سال تشویق : ۸۱

نام : حمید
نام خانوادگی : نخیری
تاریخ ورود به خدمت قضایی : ۱۳۵۵/۳/۲۴
سمت زمان بازرسی : رئیس شعبه ۲ دادگاه عمومی تهران
سمت فعلی : رئیس شعبه ۳۵ دادگاه تجدیدنظر
سال تشویق : ۸۱